

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P8_TA(2017)0501

Lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja seksuaalisen riiston sekä lapsipornografian torjumista koskevan direktiivin täytäntöönpano

Euroopan parlamentin päätöslauselma 14. joulukuuta 2017 lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja seksuaalisen riiston sekä lapsipornografian torjumisesta 13. joulukuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/93/EU täytäntöönpanosta (2015/2129(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 3 ja 6 artiklan ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 82 artiklan 2 kohdan ja 83 artiklan 1 kohdan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7, 8, 24, 47, 48 ja 52 artiklan,
- ottaa huomioon 20. marraskuuta 1989 lapsen oikeuksista tehdyn YK:n yleissopimuksen ja siihen liitetyt pöytäkirjat,
- ottaa huomioon 25. lokakuuta 2007 lasten suojelemisesta seksuaalista riistoa ja seksuaalista hyväksikäyttöä vastaan tehdyn Euroopan neuvoston yleissopimuksen,
- ottaa huomioon 23. marraskuuta 2001 tehdyn Euroopan neuvoston yleissopimuksen tietoverkkorikollisuudesta,
- ottaa huomioon Euroopan neuvoston hyväksymän lapsen oikeuksia koskevan strategian (2016–2021),
- ottaa huomioon lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja seksuaalisen riiston sekä lapsipornografian torjumisesta ja neuvoston puitepäätöksen 2004/68/YOS korvaamisesta 13. joulukuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/93/EU¹,
- ottaa huomioon rikoksen uhrien oikeuksia, tukea ja suojelua koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä neuvoston puitepäätöksen 2001/220/YOS korvaamisesta

¹ EUVL L 335, 17.12.2011, s. 1.

25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/29/EU¹,

- ottaa huomioon 27. marraskuuta 2014 antamansa päätöslauselman YK:n lapsen oikeuksien yleissopimuksen 25. vuosipäivästä²,
 - ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2015 antamansa päätöslauselman verkossa tapahtuvasta lasten seksuaalisesta hyväksikäytöstä³,
 - ottaa huomioon 2. toukokuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Eurooppalainen strategia internetin parantamiseksi lasten näkökulmasta” (COM(2012)0196) ja 6. kesäkuuta 2016 annetun komission kertomuksen ”Internetiä ja muuta viestintäteknologiaa käyttävien lasten suojelua koskevan monivuotisen EU:n ohjelman (Safer Internet) loppuarviointi” (COM(2016)0364),
 - ottaa huomioon komission 16. joulukuuta 2016 antaman kertomuksen sen arvioimisesta, missä määrin jäsenvaltiot ovat toteuttaneet tarvittavat toimenpiteet direktiivin 2011/93/EU noudattamiseksi (COM(2016)0871), ja komission 16. joulukuuta 2016 antaman kertomuksen direktiivin 2011/93/EU 25 artiklassa tarkoitettujen toimien täytäntöönpanon arvioinnista (COM(2016)0872),
 - ottaa huomioon Europolin vuonna 2016 tekemän internetiä hyödyntävää järjestäytyntä rikollisuutta koskevan uhkakuva-arvion (Internet Organised Crime Threat Assessment, IOCTA),
 - ottaa huomioon 27. helmikuuta 2017 annetun Euroopan unionin perusoikeusviraston raportin ”Child-friendly justice: Perspectives and experiences of children involved in judicial proceedings as victims, witnesses or parties in nine EU Member States”,
 - ottaa huomioon 12. huhtikuuta 2017 annetun komission tiedonannon ”Lasten suojelu muuttoliikkeen yhteydessä” (COM(2017)0211),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan sekä puheenjohtajakokouksen 12. joulukuuta 2002 valiokunta-aloitteisten mietintöjen laatimista koskevasta lupamenettelystä tekemän päätöksen 1 artiklan 1 kohdan e alakohdan ja liitteen 3,
 - ottaa huomioon kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunnan mietinnön sekä kulttuuri- ja koulutusvaliokunnan ja naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnan lausunnot (A8-0368/2017),
- A. toteaa, että lasten seksuaalinen hyväksikäyttö ja seksuaalinen riisto loukkaavat vakavasti perusoikeuksia ja etenkin lasten oikeutta heidän hyvinvoinnilleen välttämättömään suojeluun ja huolenpitoon lapsen oikeuksista vuonna 1989 tehdyn YK:n yleissopimuksen ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan mukaisesti;
- B. vaatii, että kaikissa näiden rikosten torjuntatoimien täytäntöönpanossa kiinnitetään ensisijaista huomiota lapsen etuun EU:n perusoikeuskirjan ja lapsen oikeuksista tehdyn YK:n yleissopimuksen mukaisesti;

¹ EUVL L 315, 14.11.2012, s. 57.

² EUVL C 289, 9.8.2016, s. 57.

³ EUVL C 316, 30.8.2016, s. 109.

- C. ottaa huomioon, että direktiivi 2011/93/EU on kattava oikeudellinen väline, johon sisältyy säännöksiä aineellisesta rikosoikeudesta ja rikosoikeudellisista menettelyistä, toimenpiteistä uhrien auttamiseksi ja suojelemiseksi ja rikosten ehkäisemiseksi, sekä säännöksiä hallinnollisista toimenpiteistä, ja sen täytäntöönpano vaatii eri alojen toimijoiden, kuten muun muassa lainvalvontaviranomaisten, oikeuslaitoksen, alaikäisten suojelussa aktiivisten vanhempain- ja perheyhdistysten, valtiosta riippumattomien järjestöjen, internetpalveluntarjoajien tiivistä osallistumista;
- D. ottaa huomioon, että komission täytäntöönpanokertomukseen ei sisälly minkäänlaisia tilastoja lasten seksuaaliseen hyväksikäyttöön liittyviä kuvia sisältävien tai levittävien verkkosivustojen sulkemisesta ja niihin pääsyn estämisestä eikä etenkin tilastoja sisällön poistamisen nopeudesta ja siitä, kuinka usein lainvalvontaviranomaiset ryhtyvät ilmoitusten johdosta toimiin, sulkemisten viivästyttämisestä käynnissä olevien tutkimusten häiriintymisen välttämiseksi tai siitä, kuinka usein oikeus- tai lainvalvontaviranomaiset todella käyttävät tällaista tallennettua tietoa;
- E. ottaa huomioon, että suurimpia haasteita lasten seksuaalisen hyväksikäytön tutkinnassa ja syyllisten syytteenpanossa on se, että uhrit eivät ilmoita hyväksikäytöstä; toteaa, että pojat ilmoittavat epätodennäköisemmin hyväksikäytöstä;
- F. ottaa huomioon, että seksuaalisen hyväksikäytön tai riiston uhreiksi joutuvat lapset kärsivät moninaisista ja pitkäkestoisista fyysisistä ja/tai psyykkisistä traumaista, jotka voivat seurata heitä aikuisuuteen asti;
- G. katsoo, että verkossa tapahtuva lasten seksuaalinen hyväksikäyttö ja riisto on lisääntyvä ilmiö ja että uudet rikollisuuden muodot, kuten ”kostopornografia” ja seksuaalinen kiristäminen, ovat kehittyneet internetissä ja että niihin on puututtava jäsenvaltioiden konkreettisilla toimenpiteillä;
- H. ottaa huomioon, että lainvalvontaviranomaiset kohtaavat haasteita, joita luovat vertaisverkot ja yksityiset verkot, joilla vaihdetaan lasten seksuaaliseen hyväksikäyttöön liittyvää aineistoa; korostaa, että on lisättävä aikaisessa vaiheessa kaikkien tyttöjen ja poikien tietoisuutta toisten ihmisten ihmisarvon ja yksityisyyden kunnioittamisen tärkeydestä ja siihen liittyvistä riskeistä digitaalisella aikakaudella;
- I. ottaa huomioon, että maahanmuuttajalapsen – erityisesti tytöt mutta myös merkittävä prosenttiosuus pojista¹ – ovat erityisen alttiita lasten seksuaaliselle hyväksikäytölle ja riistolle ihmiskauppiain, salakuljettajien, huumausaineiden välittäjien, prostituutorinkien sekä muiden henkilöiden tai ryhmien käsissä, jotka käyttävät hyväkseen heidän haavoittuvuuttaan heidän matkustaessaan ja saavuttuaan Eurooppaan;
- J. ottaa huomioon, että seksiturismista kärsii merkittävä määrä lapsia, erityisesti tyttöjä, mutta myös poikien prosenttiosuus on huomattava;

¹ Tutkimusten mukaan pojat voivat olla erityisen estyneitä paljastamaan seksuaalisen hyväksikäytön muun muassa yhteiskunnassa vallitseviin miehiä koskeviin oletuksiin liittyvistä syistä. Katso esimerkiksi Euroopan parlamentin tutkimuspalvelun vaikutusten jälkiarvioinnin yksikön tutkimus PE 598.614, s. 16, sekä Schaefer, G.A., Mundt, I.A., Ahlers, C.J. ja Bahls, C: ”Child sexual abuse and psychological impairment in victims: results of an online study initiated by victims”, *Journal of Child Sex Abuse*, Vol. 21, Nro 3, 2012, s. 343–360.

- K. ottaa huomioon, että EU:n perusoikeuskirjan noudattamiseksi direktiivin 2011/93/EU johdanto-osan 47 kappaleen mukaisissa lasten seksuaaliseen hyväksikäyttöön liittyvän materiaalin poistamista ja/tai sitä sisältäville verkkosivustoille pääsyn estämistä koskeissa toimenpiteissä on noudatettava direktiivin 25 artiklassa lueteltuja suoja-toimia;
- L. ottaa huomioon, että järjestelmällisen uudelleenarvioinnin ja meta-analyysin mukaan muihin lapsiin verrattuna vammaiset lapset joutuivat kolme kertaa todennäköisemmin fyysisen tai seksuaalisen väkivallan kohteiksi;
- M. ottaa huomioon, että termin ”lapsipornografia” käyttö ei ole asianmukaista määriteltäessä direktiivin 2011/93/EU 5 artiklassa ja 2 artiklan c alakohdassa tarkoitettuja rikoksia ja se voi olla haitallista lapsiuhrille;

Tärkeimmät päätelmät ja suositukset

1. tuomitsee yksiselitteisesti kaikki lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja riiston muodot sekä lasten väkivaltaisen kohtelun ja hyväksikäytön uhriksi joutumisen kaikilla tasoilla; pitää myönteisenä, että Euroopan neuvosto hyväksyi lapsen oikeuksia koskevan strategiansa (2016–2021); kehottaa kaikkia EU:n toimielimiä ja jäsenvaltioita ryhtymään asianmukaisiin toimiin lasten suojelemiseksi kaikenlaiselta fyysiseltä ja psyykkiseltä väkivallalta, fyysinen ja seksuaalinen hyväksikäyttö ja seksuaalinen riisto mukaan luettuina, ja näiden väkivallan muotojen ehkäisemiseksi; kehottaa kaikkia EU:n toimielimiä ja jäsenvaltioita ryhtymään yhtenäisiin ja tehokkaisiin toimiin seksuaalisen hyväksikäytön ja riiston ja yleisemmin ottaen kaikenlaisten lapsiin kohdistuvien seksuaalirikosten lopettamiseksi; kehottaa EU:n toimielimiä ja jäsenvaltioita pitämään lasten suojelun selvästi ensisijaisena tavoitteena suunnitellessaan ja pannessaan täytäntöön politiikkatoimia, joilla saattaa olla haitallinen vaikutus heihin;
2. katsoo, että direktiivi 2011/93/EU muodostaa vakaan ja kattavan lainsäädäntökehiksen lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja seksuaalisen riiston torjumiseksi; pitää valitettavana, että jäsenvaltioilla on ollut huomattavia vaikeuksia direktiivin saattamisessa osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sen täytäntöönpanossa, erityisesti kun on kyse rikosten ehkäisystä, tutkinnasta ja syytteenpanosta sekä uhrien suojelua ja auttamista koskevista säännöksistä, ja että direktiivin koko potentiaalia ei ole vielä hyödynnetty; kehottaa jäsenvaltioita tehostamaan ponnistelujaan sen saattamiseksi kaikilta osin ja oikein osaksi kansallista lainsäädäntöä; kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä johtaa tehokkaaseen täytäntöönpanoon, jotta varmistetaan lapsiuhrin suojelu ja auttaminen sekä lasten seksuaalisen hyväksikäytön nollatoleranssi;
3. pitää valitettavana, että komissio ei voinut esittää täytäntöönpanokertomuksiaan direktiivin 2011/93/EU 28 artiklassa säädetyssä määräajassa ja että kahdessa komission esittämässä arviointikertomuksessa kerrottiin ainoastaan direktiivin saattamisesta osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä eikä arvioitu kaikilta osin, kuinka jäsenvaltiot noudattavat direktiiviä; kehottaa jäsenvaltioita yhteistyöhön ja toimittamaan komissiolle kaikki asiaankuuluvat tiedot direktiivin täytäntöönpanosta, mukaan lukien tilastot;
4. painottaa, että termi ”lasten seksuaaliseen hyväksikäyttöön liittyvä aineisto” on ”lapsipornografiaa” tarkoituksenmukaisempi, kun kyse on tällaisista lapsiin kohdistuvista rikoksista; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan käyttöön termin ”lasten seksuaaliseen hyväksikäyttöön liittyvä aineisto” termin ”lapsipornografia”

asemesta; korostaa kuitenkin, että uusi terminologia ei millään tavoin rajoita direktiivin 2011/93/EU 5 artiklassa lapsipornografiaksi lueteltuja 2 artiklan c alakohdassa tarkoitettuja rikoksia;

5. pitää valitettavana, että komission täytäntöönpanokertomuksessa ei mainita, arvioiko se INHOPE-järjestelmän tehokkuutta, kun sen avulla siirretään raportteja vastapuolille kolmansissa maissa;
6. pitää valitettavana, että komissio ei ole kerännyt tietoja siitä, millaisia estoja on käytetty; pitää valitettavana, että kunkin maan estettyjen verkkosivustojen määrää ei ole julkistettu; pitää valitettavana, että turvamenetelmien käytöstä, kuten salauksesta, ei ole olemassa arviointia sen varmistamiseksi, etteivät estettyjen sivustojen luettelot vuoda ja muodostu siten todella haitallisiksi; pitää ilahduttavana, että komissio on selvästi luopunut vuonna 2011 ajamastaan kannasta tehdä estämisestä pakollista;

Aineellinen rikosoikeus (direktiivin 3, 4 ja 5 artikla)

7. panee merkille, että jäsenvaltiot ovat saattaneet direktiivin 2011/93/EU aineellisen rikosoikeuden säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöään; on kuitenkin huolissaan siitä, että jotkin jäsenvaltiot eivät ole saattaneet täysimääräisesti osaksi lainsäädäntöään säännöksiä, jotka koskevat seksuaaliseen riistoon liittyviä rikoksia (4 artikla) ja seksuaaliseen hyväksikäyttöön liittyviä rikoksia, joissa on käytetty väärin tunnustettua luottamus- tai auktoriteettiasemaa tai vaikutusvaltaa lapseen (3 artiklan 5 kohdan i alakohta) tai joissa on käytetty väärin lapsen erityisen haavoittuvaa asemaa (3 artiklan 5 kohdan ii alakohta), ja säännöksiä oikeushenkilöiden vastuusta (12 artikla);
8. katsoo erityisesti, että jäsenvaltioiden olisi kaikin mahdollisin tavoin ponnistettava lasten seksuaaliseen hyväksikäyttöön syyllistyneiden rikoksenteekijöiden sekä niiden yksilöiden tai oikeushenkilöiden rankaisemattomuuden torjumiseksi, jotka syyllistyvät avunantoon lapsen seksuaaliseen riistoon tai hyväksikäyttöön liittyvissä rikoksissa; katsoo, että on erittäin tärkeää, että jäsenvaltiot varmistavat sekä luonnollisten henkilöiden että oikeushenkilöiden vastuun silloin, kun kyseisen oikeushenkilön jäsenenä olevan henkilön ohjauksen tai valvonnan puutteellisuus on mahdollistanut rikosten tekemisen tai helpottanut sitä;
9. on erityisen huolissaan verkkoulottuvuuden, erityisesti lasten verkkovärväyksen sekä verkkoviettelyn ja muiden yllytyksen muotojen, luomista uhkista ja riskeistä lapsille; katsoo, että tästä syystä on löydettävä keinoja tunnistaa, raportoida ja tutkia tällaisia vaarallisia käytäntöjä; korostaa, että verkkoympäristössä toimivien lasten suojelun tasoa on parannettava samalla, kun käynnistetään valistus- ja tiedotuskampanjoita verkossa olemassa olevista vaaroista;
10. muistuttaa komissiota siitä, että verkkosisällön rajoitusten olisi perustuttava lakiin ja oltava tarkasti määriteltyjä, oikeasuhteisia ja perusteltuja ja niillä olisi pyrittävä selkeään tavoitteeseen;
11. on huolissaan lasten seksuaalisen hyväksikäytön suoratoiston lisääntymisestä verkossa, sillä rikoksenteekijät ovat erittäin taitavia ja innovatiivisia edistyneen teknologian käytössä; katsoo, että kaikkien jäsenvaltioiden olisi tästä syystä pyrittävä kehittämään innovatiivisia teknisiä sovelluksia tällaisen sisällön havaitsemiseksi ja siihen pääsyn estämiseksi sekä samanaikaisesti rajoitettava tämän luonteisista palveluista maksamista;

12. painottaa, että on puututtava uusiin verkkorikollisuuden muotoihin, kuten kostopornografiaan ja seksuaaliseen kiristämiseen, jotka kohdistuvat moniin nuoriin, erityisesti teini-ikäisiin tyttöihin; kehottaa jäsenvaltioiden lainvalvontaviranomaisia ja oikeusviranomaisia ottamaan käyttöön konkreettisia toimia tämän uuden rikollisuuden muodon torjumiseksi ja kehottaa internetpalveluntarjoajia, vihjelinjoja, valtiosta riippumattomia järjestöjä ja kaikkia asianomaisia tahoja kantamaan vastuunsa ja pyrkimään samalla tarjoamaan ratkaisuja näihin rikoksiin puuttumiseksi myös hyödyntämällä entistä paremmin saatavilla olevaa tekniikkaa ja kehittämällä uutta tekniikkaa, jonka avulla voidaan tunnistaa helpommin näihin rikoksiin verkossa syyllistyvät henkilöt;
13. vahvistaa jokaisen yksilön oikeuden päättää henkilötietojensa kohtalosta, erityisesti yksinomaisen oikeuden valvoa henkilötietojen käyttöä ja paljastamista ja oikeuden tulla unohdetuksi, joka määrittellään mahdollisuutena saada nopeasti poistettua sellainen sisältö, joka saattaisi haitata hänen itsekunnioitustaan;
14. vaatii jäsenvaltioita, jotka eivät vielä ole niin tehneet, kriminalisoimaan lasten verkkoviettelyn lisäksi myös lapsiin kohdistuvan verkkoahdistelun ja verkkohoukuttelun; muistuttaa, että verkkoviettelyllä viitataan tilanteeseen, jossa aikuiset pitävät verkkoyhteyttä alaikäiseen tai alaikäiseksi luulemaansa henkilöön tarkoituksenaan tehdä rikos kyseistä henkilöä kohtaan;
15. pitää valitettavana, ettei rikosoikeudellisten menettelyjen käytöstä välineiden takavarikoinnin yhteydessä asiaankuuluvissa tapauksissa ole esitetty tilastoja;

Tutkinta ja syyteeseenpano

16. panee merkille, että useat jäsenvaltiot eivät ole panneet täytäntöön vaatimusta siitä, että syyteeseenpanon rikoksista on oltava mahdollista riittävän pitkän ajan sen jälkeen, kun uhri on tullut täysikäiseksi; kehottaa siksi jäsenvaltioita varmistamaan, että mahdollisuus syyteeseenpanoon rikoksista turvataan siten, että lakisääteiset määräajat, joiden kuluessa nämä rikokset voidaan ilmoittaa ja niistä voidaan asettaa syyteeseen, ovat riittävän pitkät ja että ne vähintäänkin alkavat lapsiuhriin täysikäiseksi tulosta;
17. korostaa, että 17 artiklan täytäntöönpano on tärkeää, jotta varmistetaan, että jäsenvaltioiden lainkäyttövaltaan kuuluvat myös rikokset, jotka on tehty tieto- ja viestintätekniikan välityksellä kyseisen jäsenvaltion alueelta, riippumatta siitä, sijaitseeko tieto- ja viestintätekniikka kyseisen valtion alueella vai ei; korostaa, että on kehitettävä lainkäyttövaltaa kybertoimintaympäristössä koskevan EU:n yhteisen toimintamallin käytännön perustaa, kuten todettiin oikeus- ja sisäministerien epävirallisessa kokouksessa 26. tammikuuta 2016;
18. pitää valitettavana, etteivät kaikki direktiivissä 2011/93/EU luetellut rikokset sisälly jäsenvaltioiden kansalliseen lainsäädäntöön, kun kyse on ylikansallisesta lainkäyttövallasta; pitää valitettavana, että jotkut jäsenvaltiot takaavat, että ulkomailla tehdyistä seksuaalirikoksista nostetaan syyte ilman rikoksen uhrin nostamaa kannetta; kehottaa jäsenvaltioita puuttumaan tehokkaasti näihin epäkohtiin;
19. kehottaa jäsenvaltioita osoittamaan riittävästi taloudellisia ja henkilöresursseja lainvalvonta- ja oikeusviranomaisille, poliisin ja tutkijoiden erityiskoulutus mukaan luettuna, jotta voidaan torjua lasten seksuaalista hyväksikäyttöä ja riistoa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään uhrien tunnistamiseen osoitettuja varoja ja

kehottaa niitä yhdeksää jäsenvaltiota, jotka eivät vielä ole saattaneet uhrien tunnistamista koskevaa direktiivin 2011/93/EU 15 artiklan 4 kohtaa osaksi kansallista lainsäädäntöään, saattamaan säännöksen viipymättä osaksi kansallista lainsäädäntöään ja panemaan sen täytäntöön perustamalla erityisiä tutkintaryhmiä, joilla on asianmukaiset välineet ja resurssit;

20. pitää valitettavana, että lasten seksuaaliseen hyväksikäyttöön ja riistoon liittyvien rikosten määrästä ei vieläkään ole täsmällisiä tilastoja ja tietoja, koska suuri osa tapauksista jää ilmoittamatta, koska rikostyyppit ovat uusia ja koska jäsenvaltioissa sovelletaan eri määritelmiä ja menetelmiä;
21. korostaa, että jotkut lainvalvonta- ja oikeusviranomaisten merkittävistä haasteista verkossa tapahtuvaa lasten seksuaalista hyväksikäyttöä koskevien rikosten tutkinnassa ja syytteenpanossa aiheutuvat erityisesti tutkimusten rajat ylittävästä luonteesta ja riippuvuudesta sähköisestä todistusaineistosta; panee merkille, että on erityisesti tarpeen päivittää digitaalisia tutkintatekniikoita nopean teknologisen kehityksen vauhdissa pysymiseksi;
22. kehottaa jäsenvaltioita tehostamaan yhteistyötä lainvalvontaviranomaistensa välillä, muun muassa käyttämällä enemmän yhteisiä tutkintaryhmiä; kehottaa viranomaisia myöntämään, että liiallinen luottamus vihjelinjoihin ja internetpalveluntarjoajiin voi olla haitallista ja ainoastaan ulkoistaa lasten seksuaaliseen hyväksikäyttöön liittyvän aineiston torjunnan;
23. kehottaa jäsenvaltioita soveltamaan direktiivin 2011/93/EU säännöksiä tulevaisuuteen suuntautuneesti; kehottaa alaa ja internetpalveluntarjoajia käyttämään ajantasaista tekniikkaa ja investoimaan innovatiivisiin ratkaisuihin rikoksenteekijöiden tunnistamis- ja syytteenpanomahdollisuuksien lisäämiseksi sekä verkossa toimivien rikosverkostojen purkamiseksi ja uhrien suojelemiseksi;
24. on huolissaan siitä, että internetpalveluntarjoajat käyttävät operaattorin hallinnoimassa verkossa tehtyjä osoitteenmuunnosjärjestelmiä (NAT CGN), jotka mahdollistavat sen, että useat käyttäjät voivat jakaa yhden ainoan IP-osoitteen samanaikaisesti, mikä vaarantaa verkkoturvallisuuden ja vastuuseen asettamisen; kehottaa jäsenvaltioita kannustamaan internetpalveluntarjoajia ja verkko-operaattoreita ryhtymään tarvittaviin toimiin saman IP-osoitteen käyttäjien lukumäärän rajoittamiseksi ja CGN-tekniikan käytön lopettamiseksi sekä tekemään mahdollisimman pikaisesti vaadittavat investoinnit seuraavan sukupolven IP-osoitteiden käyttöön ottamiseksi (versio 6 – IPv6);
25. kehottaa jäsenvaltioita lisäämään poliisiyhteistyötään ja oikeudellista yhteistyötään sekä hyödyntämään täysimääräisesti Europolin, erityisesti analyysihankkeen (AP) Twins ja Euroopan verkkorikostorjuntakeskuksen yhteydessä, ja Eurojustin tarjoamia EU:n nykyisiä yhteistyövälineitä tutkinnan ja rikoksenteekijöiden ja mahdollisten rikoskumppaneiden syytteenpanon tuloksellisuuden varmistamiseksi; korostaa, että Europolille ja Eurojustille olisi annettava asianmukaiset resurssit tähän liittyvien tehtäviensä hoitamiseksi, ja kehottaa jäsenvaltioita jakamaan parhaita käytäntöjä;
26. kehottaa jäsenvaltioita tehostamaan poliisiyhteistyötään ja oikeudellista yhteistyötään maahanmuuttajalapsia koskevan ihmiskaupan ja salakuljetuksen torjumiseksi, koska nämä lapset, pääasiallisesti tytöt, mutta myös pojat, ovat erityisen alttiita hyväksikäytölle, ihmiskaupalle ja seksuaaliselle riistolle; vaatii tehostamaan

viranomaisten välistä yhteistyötä ja nopeuttamaan tietojenvaihtoa, jotta kadonneet lapset voidaan jäljittää, sekä parantamaan tietokantojen yhteentoimivuutta; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön kokonaisvaltaisen lähestymistavan, jossa ovat mukana kaikki kyseiset toimijat ja lisäämään yhteistyötä lainvalvontaviranomaisten, sosiaalipalvelujen ja kansalaisyhteiskunnan kanssa; panee merkille kansalaisyhteiskunnan tärkeän roolin haavoittuvien lasten tunnistamisessa, sillä maahanmuuttajalapsilla on havaittu olevan vaikeuksia luottaa lainvalvontaviranomaisiin;

27. kehottaa jäsenvaltioita tehostamaan toimiaan lapsiin kohdistuvan seksiturismin torjumiseksi ja rikoksenteekijöiden ja rikoskumppaneiden syytteeseen asettamiseksi ja ottamaan siinä huomioon kaikkien osallistuvien toimijoiden vastuun;
28. katsoo, että jäsenvaltioita olisi kannustettava kehittämään erikoistunut kansainvälinen seksiturismin torjunnan verkosto ja yhdistämään siihen hallitusjohtoisia toimia, kuten vaara-alueilla elävien perheiden ja lasten auttamiseen tarkoitettujen rahoitusohjelmien käyttöönotto;

Ennaltaehkäisy (direktiivin 22, 23 ja 24 artikla)

29. kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön tehokkaita ehkäiseviä ja interventio-ohjelmia, kuten säännöllisiä koulutusohjelmia, kaikille virkamiehille, kouluttajille, vanhempainyhdistyksille ja sidosryhmille, jotka ovat tekemisissä lasten kanssa, jotta he voivat arvioida paremmin rikosten tekemisen riskit;
30. kehottaa kaikkia jäsenvaltioita panemaan täytäntöön asianmukaisia toimenpiteitä, kuten lisäämään yleistä tietoisuutta, järjestämään ennaltaehkäisykampanjoita, toteuttamaan viranomaisten, vanhempien, opettajien, lasten ja alaikäisten valistukseen ja koulutukseen liittyviä ohjelmia, joita toteutetaan myös yhteistyössä lasten ja alaikäisten suojelun alalla aktiivisten vanhempainyhdistysten ja asiaankuuluvien kansalaisyhteiskunnan järjestöjen kanssa, jotta voidaan edistää medialukutaidon, verkkoturvallisuuden ja perhearvojen (esimerkiksi keskinäinen vastuu, kunnioitus ja huolenpito), ihmisarvon, itsetunnon ja väkivallattomuuden merkitystä ja yleisesti tuoda esiin, kuinka tärkeä on lasten oikeus suojeluun kaikenlaista seksuaalista hyväksikäyttöä ja seksuaalista riistoa vastaan;
31. kehottaa EU:n toimielimiä ja jäsenvaltioita perustamaan monivaiheisen lastensuojelujärjestelmän, joka perustuu lapsen etuihin ja hänen perusoikeuksiensa täysimääräiseen kunnioittamiseen, jotta annetaan selkeä viesti siitä, että minkäänlaista lasten fyysistä, seksuaalista ja emotionaalista hyväksikäyttöä ei voida hyväksyä ja se on laissa rangaistavaksi säädetty rikos;
32. kehottaa jäsenvaltioita jakamaan koulutusaineistoja ja koulutusohjelmia koskevia parhaita käytäntöjä kaikille asianomaisille toimijoille, kuten opettajille, vanhemmille, kouluttajille ja lainvalvontaviranomaisille, ja siten lisäämään tietoisuutta verkkoviettelystä ja muista verkkoympäristössä toimivien lasten turvallisuuteen liittyvistä riskeistä; kannustaa jäsenvaltioita perustamaan kunnianhimoisia niin vanhemmille kuin teini-ikäisille suunnattuja koulutusohjelmia heidän vaikutusmahdollisuuksiensa parantamiseksi ja siten saattamaan heidät tietoisiksi internetin vaaroista ja rohkaisemaan heitä raportoimaan tapauksista, joita he ovat havainneet tai joiden uhreiksi he ovat joutuneet, erityisesti lapsia varten perustettujen vihjelinjojen välityksellä; katsoo, että on erittäin tärkeää antaa vanhemmille ohjeita,

joiden avulla he kykenevät arvioimaan lapsiinsa mahdollisesti kohdistuvat riskit ja havaitsemaan varhaiset merkit mahdollisesta verkossa tapahtuvasta seksuaalisesta hyväksikäytöstä; kehottaa palveluntarjoajia vauhdittamaan pyrkimyksiään tietoisuuden herättämiseksi erityisesti lapsiin kohdistuvista verkon riskeistä kehittämällä interaktiivisia välineitä ja tietomateriaaleja;

33. kehottaa painokkaasti jäsenvaltioita sisällyttämään lainsäädäntöönsä sellaisten henkilöiden rikostaustan pakollisen tarkistuksen, jotka hakevat työhön tai vapaaehtoistoimintaan, jossa heillä on suora yhteys lapsiin tai auktoriteettiasema suhteessa heihin, sekä vaihtamaan järjestelmällisesti tietoa lapsille vaarallisiksi todetuista henkilöistä;
34. kehottaa jäsenvaltioita vaihtamaan tietoja lapsiin kohdistuvien seksuaalirikosten tekijöistä, jotta nämä eivät voisi liikkua huomaamatta jäsenvaltiosta toiseen tehdäkseen työtä tai vapaaehtoistyötä lasten parissa tai lapsille tarkoitetuissa laitoksissa; kehottaa jäsenvaltioita tehostamaan rikoksista annettuja tuomioita ja oikeudenmenetyksiä koskevien tietojen jakamista sekä varmistamaan järjestelmällisen ja johdonmukaisen tiedonkeruun kansallisissa rikosentekijöiden rekistereissä; kehottaa jäsenvaltioita täyttämään direktiivin 2011/93/EU 22 artiklan mukaiset velvoitteensa ja tarjoamaan tehokkaita, akateemisesti arvioituja interventio-ohjelmia ja toimia henkilöille, jotka pelkäävät syyllistyvänsä lasten seksuaalisen hyväksikäyttöön liittyviin rikoksiin tai muihin direktiivin 3–7 artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin;
35. toteaa, että jotkin jäsenvaltiot ovat kehittäneet lasten seksuaalisen hyväksikäytön tutkintaan tarkoitettuja järjestelmiä ja rikostutkintavalmiuksia; toteaa, että useimmilla jäsenvaltioilla ei kuitenkaan ole erikoistuneita tutkintayksiköjä eikä taloudellisia resursseja hankkia rikostutkintavälineitä, kuten verkkotutkinnan mahdollistavia erikoisohjelmia; suosittaa tästä syystä, että EU tukee näitä yksiköjä myöntämällä niille tarvittaessa asiaankuuluvat varat;
36. toteaa, että useimmista tapauksista, joihin sisältyy lasten seksuaalista hyväksikäyttöä ja seksuaalista riistoa, ei raportoida lainvalvonnasta vastaaville viranomaisille; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ryhtymään asianmukaisiin toimiin, joilla voidaan tehostaa ja lisätä lasten ilmoituksia hyväksikäytöstä, ja harkitsemaan sellaisten mekanismien perustamista, jotka mahdollistavat järjestelmällisen ja suoran ilmoittamisen;
37. kehottaa jäsenvaltioita kehittämään tai tehostamaan lapsille tarkoitettuja hätäpuhelinpalveluja, jotka tarjoavat apua ja tukea lapsille, jotka ovat seksuaalisen hyväksikäytön tai riiston uhreja, ja jotka täyttävät kuulluksi tulemista koskevan lasten perusoikeuden; pyytää jäsenvaltioita varmistamaan näiden hätäpuhelinpalvelujen ympärivuorokautisen saatavuuden, mahdollisuuden käyttää niitä eri viestintävälineiden välityksellä, niiden luottamuksellisuuden, niiden käytön maksuttomuuden sekä lapsille että hätäpuhelinpalvelujen tarjoajille ja niiden selkeän aseman kansallisissa lastensuojelujärjestelmissä sekä takaamaan näiden hätäpuhelinpalvelujen rakenteellisen pitkän aikavälin rahoituksen;

Uhrien auttaminen ja suojeleminen (direktiivin 18, 19 ja 20 artikla)

38. kehottaa jäsenvaltioita panemaan täysimääräisesti täytäntöön rikoksen uhrien oikeuksista annetun direktiivin 2012/29/EU, toteuttamaan erityisiä toimenpiteitä lapsiuhrien suojelemiseksi ja jakamaan parhaita käytäntöjä sen takaamiseksi, että lapset

saavat asianmukaista apua ja tukea koko rikosoikeudellisen menettelyn ajan ja sen jälkeen;

39. on tyytyväinen joissakin jäsenvaltioissa käyttöön otettuihin lasten suojelua koskeviin parhaisiin käytäntöihin, josta on esimerkkinä Barnhus-toiminta Ruotsissa; kehottaa jäsenvaltioita keskittymään oikeusavun, psyykkisen tuen ja avun tarjoamisen varmistamiseen ja välttämään sitä, ettei uhreiksi joutuneille lapsille aiheuteta lisäkärsimyksiä; kehottaa jäsenvaltioita käynnistämään sekä alueellisia että kansallisia valistuskampanjoita, joilla edistetään lapsiuhrien tukemista ja yleisen mielipidekulttuurin muutosta, jotta vältetään kaikenlaisia uhreja syyllistäviä asenteita, jotka voivat pahentaa hyväksikäytön uhreiksi joutuneiden lasten traumoja;

Verkkosivujen poistaminen ja niihin pääsyn estäminen (25 artikla)

40. on tyytyväinen siihen, että jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön lakeja ja hallinnollisia toimenpiteitä niiden alueella ylläpidettyjen lasten seksuaaliseen hyväksikäyttöön liittyvää aineistoa sisältävien verkkosivujen poistamiseksi; kehottaa jäsenvaltioita panemaan täysimääräisesti täytäntöön direktiivin 2011/93/EU 25 artiklan ja antamaan etusijan lasten seksuaaliseen hyväksikäyttöön liittyvän aineiston nopealle poistamiselle sen alkulähteillä ja toteuttamaan asianmukaiset suojatoimet; pitää valitettavana, että vain puolet jäsenvaltioista on sisällyttänyt lainsäädäntöönsä säännökset, jotka mahdollistavat kyseisille verkkosivuille pääsyn estämisen niiden alueella olevilta käyttäjiltä; muistuttaa, että lasten seksuaaliseen hyväksikäyttöön liittyvän aineiston levittämisen torjunnassa poistamistoimenpiteet ovat estämistä tehokkaampia, sillä jälkimmäisessä ei tuhota sisältöä;
41. pitää valitettavana ja on huolestunut siitä, että vaikka komissio mainitsi kertomuksessaan, että kuusitoista vuotta direktiivin 2000/31/EY (sähköistä kaupankäyntiä koskeva direktiivi) voimaantulon jälkeen joillakin jäsenvaltioilla ei ole asianmukaisia ”ilmoitus- ja poistamismenettelyjä”, se ei kertonut minkäänlaisista toimista, joiden avulla kyseisiä jäsenvaltioita vaadittaisiin noudattamaan EU:n lainsäädäntöä;
42. kehottaa komissiota tehostamaan toimia tarvittavien tietojen keräämiseksi, jotta voidaan selvittää, mitä menettelyjä käyttävät jäsenvaltiot, joissa ei ole asianmukaista ilmoitusmenettelyä, poistamismenettelyä eikä rikosoikeudellisia toimenpiteitä, ja käynnistämään rikkomusmenettelyt jäsenvaltioita vastaan, jos ne eivät noudata direktiivissä 2000/31/EY asetettuja asiaa koskevia velvoitteita;
43. pitää valitettavana, että komissio ei ole arvioinut estettyjen sivustojen luetteloiden turvamenetelmiä, estämisessä käytettyä teknologiaa toimenpiteet täytäntöönpanneissa maissa tai salauksen ja muiden turvatoimenpiteiden täytäntöönpanoa estettyjen sivustojen luetteloiden säilyttämisessä ja niistä tiedottamisessa eikä analysoinut asianmukaisesti näiden toimenpiteiden vaikuttavuutta;
44. toteaa, että direktiivissä 2011/93/EU ei edellytetä pakollista estämistä; toteaa, että estämisessä ei ole käytössä yhtä ainoaa tai luotettavaa teknologiaa; suosittaa lasten hyväksikäyttöön, lasten riistoon ja lasten seksuaaliseen hyväksikäyttöön liittyvän aineiston poistamista sen alkulähteillä tehokkaiden oikeus- ja lainvalvontatoimien avulla;

45. kehottaa jäsenvaltioita yhteistyössä internetpalveluntarjoajien kanssa nopeuttamaan ilmoitus- ja poistamismenettelyjä, jotka ovat yhä liian pitkällisiä, sekä perustamaan verkkotoimialan, Europolin ja Eurojustin kanssa kumppanuuksia estääkseen niiden avulla verkkojen ja järjestelmien hakkeroinnin ja väärinkäytön lasten seksuaaliseen hyväksikäyttöön liittyvän aineiston jakamiseen;
46. kehottaa jäsenvaltioita silloin, kun sisällön on asetettu saataville kolmansista maista, tehostamaan yhteistyötään asianomaisten kolmansien maiden ja Interpolin kanssa, jotta voidaan varmistaa kyseisen sisällön pikainen poistaminen;
47. suosittaa, että asianomaiset viranomaiset päivittävät lasten seksuaaliseen hyväksikäyttöön liittyvää aineistoa sisältävien kiellettyjen verkkosivustojen luettelot ja tiedottavat niistä internetpalveluntarjoajille, jotta vältetään esimerkiksi liiallinen estäminen ja varmistetaan oikeasuhteisuus; suosittaa, että jäsenvaltiot vaihtavat tällaisia kiellettyjen verkkosivustojen luetteloita keskenään, Europolin ja siihen sijoitetun Euroopan kyberrikostorjuntakeskuksen kanssa sekä Interpolin kanssa; katsoo tässä yhteydessä, että voitaisiin käyttää vasta kehitettyä avainsanoihin perustuvaa automaattista kuvantunnistusteknologiaa; painottaa, että kaikki käytettävä tekniikka olisi testattava huolellisesti, jotta voidaan poistaa tai vähintäänkin minimoida hakkeroinnin, väärinkäytösten tai haittavaikutusten mahdollisuus;
48. kannustaa INHOPE-verkosta työskentelemään jäsentensä kanssa luodakseen syvä www -verkostoja, kuten TOR-verkostosta löytyneitä pimeitä verkkoja, koskevan turvallisen anonyymien raportointijärjestelmän, jossa tarjottaisiin vastaava korkeatasoinen anonymiteetti, jollaisen lehdistöorganisaatiot tarjoavat väärinkäytösten paljastajille, jotta tällaisia verkkoja käyttävillä olisi mahdollisuus tuoda ilmi tietoja tai huhuja lasten seksuaaliseen hyväksikäyttöön liittyvästä aineistosta;
49. kehottaa painokkaasti jäsenvaltioita asettamaan internetpalveluntarjoajille velvollisuuden ilmoittaa järjestelmissään havaitusta lasten seksuaaliseen hyväksikäyttöön liittyvästä aineistosta aktiivisesti lainvalvontaviranomaisille sekä kansallisille vihjekeskuksille; kehottaa komissiota jatkamaan Verkkojen Eurooppa -välineen alaista rahoitustaan, jotta vihjelinjoille myönnetään riittävät resurssit tehtäviensä hoitamiseksi eli laittomaan verkkosisältöön puuttumiseksi;
50. toteaa kansalaisyhteiskunnan järjestöjen – kuten INHOPE-vihjelinjaverkoston sekä Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimivan Internet Watch Foundation -järjestön – aktiivisen ja tukea antavan roolin internetissä olevan lasten seksuaaliseen hyväksikäyttöön liittyvän aineiston torjunnassa; kehottaa painokkaasti komissiota yhteistyössä INHOPE-verkoston kanssa tunnistamaan ja panemaan täytäntöön parhaat käytännöt erityisesti, kun kyse on tilastoinnista ja tehokkaasta vuorovaikutuksesta lainvalvontaviranomaisten kanssa; kehottaa painokkaasti jäsenvaltioita perustamaan tällaisia vihjekeskuksia, jos ne eivät vielä ole niin tehneet, ja katsoo, että niiden pitäisi saada aktiivisesti tutkia verkossa olevaa lasten seksuaaliseen hyväksikäyttöön liittyvää aineistoa;
51. kehottaa painokkaasti jäsenvaltioita, jotka eivät vielä ole tätä tehneet, perustamaan viipymättä turvallisia ja lapsille soveltuvia ilmoitus- ja neuvontamekanismeja, kuten puhelin- tai verkkopalveluja sähköpostiosoitteineen taikka tabletti- tai älypuhelinsovelluksia, joihin internetin käyttäjät voivat ilmoittaa, myös anonyymisti, verkossa havaitsemastaan lasten seksuaaliseen hyväksikäyttöön liittyvästä aineistosta ja joiden työntekijät kykenevät ripeästi arvioimaan ilmoitettua sisältöä, käynnistämään

nopeat ilmoitus- ja poistamismenettelyt ja poistamaan maansa alueen ulkopuolella ylläpidetyn sisällön; kehottaa tunnustamaan selkeästi nämä vihjelinjat ja tehostamaan niitä ja kannustaa jäsenvaltioita myöntämään niille asianmukaiset resurssit ja määrärahat sekä asiantuntevan ja koulutetun henkilön; katsoo, että näillä vihjelinjoilla olisi oltava lupa etsiä aktiivisesti lasten seksuaaliseen hyväksikäyttöön liittyvää aineistoa sen lisäksi, että ne saavat ilmoituksia yleisöltä;

52. korostaa, että on tarpeen edistää ja tukea EU:n tiedotusohjelmia, joiden avulla mahdollistetaan se, että yleisö voi saattaa viranomaisten tietoon laitonta tai lapsille haitallista verkkosisältöä;
53. kehottaa komissiota tiedottamaan edelleen parlamentille säännöllisesti direktiivin noudattamisen tilanteesta jäsenvaltioissa antamalla eriteltyä ja vertailukelpoista tietoa verkossa ja verkon ulkopuolella tapahtuvan lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja riiston estämisestä ja torjumisesta; kehottaa komissiota esittämään direktiivin täytäntöönpanosta kattavamman kertomuksen, johon olisi sisällyttävä täydentäviä tietoja ja tilastoja lasten seksuaaliseen hyväksikäyttöön liittyvää aineistoa sisältävien verkkosivustojen sulkemisesta ja niihin pääsyn estämisestä, tilastoja laittoman sisällön poistamisnopeudesta 72 tunnin jälkeen, lainvalvontaviranomaisten ilmoitettujen rikosten johdosta toteuttamista toimista ja sulkemisten viivästymisestä käynnissä olevan tutkinnan häiriintymisen välttämiseksi samoin kuin tietoja siitä, miten oikeus- ja lainvalvontaviranomaiset käyttävät tallennettua tietoa, sekä vihjelinjojen toteuttamista toimista sen jälkeen, kun ne ovat pyytäneet lainvalvontaviranomaisia ottamaan yhteyttä ylläpitopalvelujen tarjoajiin; kehottaa asianomaista valiokuntaa järjestämään kuulemisen täytäntöönpanon tilanteesta ja mahdollisesti harkitsemaan uuden mietinnön antamista direktiivin täytäntöönpanoon liittyvistä jatkotoimista;

o

o o

54. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.